

РЕШЕНИЕ

№ 309

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на тридесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев

Членове: Весислава Иванова
Величка Цанова

при участието на секретаря Ива Андр. Иванова
в присъствието на прокурора Владислав Георгиев Владимиров (АП-София)
като разгледа докладваното от Весислава Иванова Наказателно дело за възобновяване № 20211000600753 по описа за 2021 година

Производството е по реда на XXXIII НПК.

Образувано е по искане на главния прокурор за възобновяване на производството по н.о.х.д. № 10723/19 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 7. състав. С искането за възобновяване се инвокират основанията по т. 5 на чл. 422, ал. 1, вр. чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Наведен е довод за допуснато съществено нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК – нарушение на материалния закон, тъй като неправилно е била приложена нормата на чл. 343 г НК. В подкрепа е посочено, че с оглед трайно установената съдебна практика наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“ може да се налага само на лице, притежаващо такова право или временно лишено от такова, а не и на субект, непритежаващ такова право. Твърди се, на основание съдържаща се в делото информация (на л. 24 от досъдебното производство), че осъденият К. В. Д. В. Х. е бил неспособен водач към момента на деянието. А с оглед последното, - че осъденият бил санкциониран неправилно с това наказание.

Претендираното нарушение на процесуалните правила е обосновано с твърдения пропуск на съда да предложи на страните промяна в съдържанието на споразумението като ги прикани да го приведат в съответствие с материалния закон и изключат клаузата за лишаването от право да се управлява МПС.

Към настоящия съд е отправено искане за отмяна на определението, с което е одобрено споразумението и за отстраняване на нарушението от апелативния съд по реда на чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК, тъй като направеното искане е в полза на осъдения.

В хода на съдебните прения прокурорът от САП изразява становище за основателност на искането и моли да бъде уважено по изложените в същото съображения. Пледира за отмяна на определението и връщане на делото за ново разглеждане на първостепенния съд.

Осъденият, получил препис от предложението на главния прокурор, не е призован за съдебното заседание, тъй като не е намерен на посочения от него адрес, който е променил (установимо от писмото на директора на РД „Охрана – София“ и докладната записка – л. 49 и л. 50). Поради това делото е разгледано при условията на чл. 353, ал. 3, изр. 2., вр. чл. 426 НПК в отсъствие на осъдения.

След като прецени изложените в искането доводи и съобрази наведените за възобновяване основания, Софийският апелативен съд (САС) намери за установено следното:

Искането за възобновяване е допустимо – депозирано е от процесуалнолегитимирана страна и срещу акт, подлежащ на проверка по реда на глава XXXIII НПК, а именно - определение по чл. 382, ал. 7 НПК. Тъй като е в полза на осъдения, подаването на искането не е обвързано със срок.

Разгледано по същество, искането е основателно досежно претенцията за възобновяване, но не и в частта за процедиране по реда на чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК.

С протоколно определение от 3.7.2019 г., постановено по н.о.х.д. № 10723/19 г. по описа на СРС, е одобрено постигнатото между прокурор Ортакчиев от СРП и адвокат Г. Г. от САК споразумение за прекратяване на наказателното производство, по силата на което К. В. Д. В. Х. (белгиец и белгийски гражданин) е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК и е осъден, на основание чл. 343б, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 НК, на лишаване от свобода за срок от три месеца, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от три години, и на глоба в размер на 150 лева, а на основание чл. 343г НК – на лишаване от право да управлява МПС за срок от осем месеца. От последното било приспаднато времето, през което осъденият бил лишен по административен ред от възможността да упражнява това право, считано от 7.5.2019 г.

Видно от справката от Отдел „Пътна полиция“ – СДВР (л. 24 от досъдебното производство), Х. не се води на отчет в ОПП - СДВР и е неспособен водач. Също от нея се установява, че в едногодишния срок от 8.5.2018 г. до 8.5.2019 г. няма влезли в законна сила наложени наказания за управление на МПС без свидетелство за управление на МПС.

От справката за нарушител/водач (л. 31 от досъдебното производство) е изводимо, че срещу Х. са били издадени актове за установяване на административни нарушения на разпоредбите на чл. 150 Закона за движение по пътищата (управление от неспособен водач), но няма данни за издадени наказателни постановления. Няма данни и за това свидетелство за правоуправление да е било отнемано по административен ред. В справката е отразена само една принудителна административна мярка и тя е „прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство“ за срок от шест месеца, като са отнети регистрационните табели.

Въпросът дали белгийският гражданин притежава свидетелство за управление на МПС, издадено в държавата му по произход (или в друга), не е изследван изобщо.

При тези данни САС намира за основателен изтъкнатия в искането на главния прокурор довод за нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Наказанието „лишаване от право да се управлява МПС“ е наложено без да е бил изследван въпросът дали осъденият е правоспособен водач на МПС.

Действително Х. доказано не притежава българско свидетелство за правоуправление. Последното обаче не изключва той да притежава валидно такова, издадено в друга държава.

Като не е отчетел съдържащите се в делото посочени по-горе справки, както и неизясненото обстоятелство за правоспособността на водача, съдът е допуснал съществено процесуално нарушение, одобрявайки споразумението. Така е, защото е одобрил налагането на санкция без да е налице сигурност за нейната приложимост.

Съгласно трайната и напълно безпротиворечива дългогодишна съдебна практика, както основателно е изтъкнато в искането за възобновяване, лишаването от право да се управлява МПС може да се наложи само на лице, което притежава такова право или е временно лишено от него. Това разрешение е в съответствие с логичното заключение, че никой не може да бъде лишен от право, което така или иначе не притежава.

Ето защо районният съд не е следвало да одобри споразумението с тази негова клауза, при положение че не е било ясно дали може да се наложи лишаване от право да се управлява МПС. Следвало е да прикани страните да изразят позиция по коментираното обстоятелство. В случай че въпросът не е бил изясним в съдебното заседание, в което е разгледано предложението за приключване на делото със споразумение, съдът е следвало да откаже одобряването на споразумението и да върне делото на прокурора.

При отчитане на горните съображения се налага извод, че въпросът с нарушението на материалния закон не може да получи обективен отговор на този етап. Така е, защото законът може и да не е нарушен, ако се установи, че деецът е правоспособен водач на МПС, притежаващ валидно свидетелство за правоуправление, издадено в друга държава. И обратното – да е нарушен, в случай че осъденият действително е неспособен водач.

От изложеното следва, че доводът, наведен в искането на главния прокурор, за допуснато съществено процесуално нарушение е основателен.

Тъй като е налице възобновителното основание на чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, то определението за одобряване на споразумението и прекратяване на наказателното производство следва да се отмени, а производството по делото да се възобнови за новото му разглеждане от друг състав на същия съд.

-

С оглед изложеното и на основание чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА по реда на възобновяването протоколно определение от 3.7.2019 г., постановено по н.о.х.д. № 10723/19 г. по описа на СРС, НО, 7. състав, с което е одобрено споразумение за прекратяване на наказателното производство и е прекратено наказателното

производство, водено срещу К. В. Д. В. Х. и **ВЪЗОБНОВЯВА** производството по делото.

ВРЪЩА делото на СРС за разглеждането му от друг съдебен състав от стадия на съдебното заседание.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____